

КОЛОРИСТИЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ГУАШІ

Анопрієнко О.О. бакалавр; Гопцій О.Б. канд. Екон. Наук, доцент

Державний біотехнологічний університет

Метою дослідження є встановлення колористичних властивостей гуаші, як унікальної та багатогранної техніки, яка використовувалася в різних епохах та народів.

Гуаш є одним з найцікавіших і універсальних матеріалів в живописі. Він поєднує в собі властивості акварельних і темперних фарб, має високу покриваючу здатність і дозволяє створювати яскраві, матові відтінки, які зберігають свої властивості після висихання. Завдяки цим якостям гуаш використовувалася художниками з давніх часів і до сучасності. Важливу роль у роботі з гуашню відіграє колористика, наука про взаємодію кольорів, їх сприйняття та емоційний вплив. Це робить гуаш гарним матеріалом як для традиційного мистецтва, так і для експериментальних напрямків.

Історія використання гуаші в мистецтві цікава та різнобарвна. Так, у Античному світі та Середньовіччі гуаш відома з давніх часів. У Єгипті і Месопотамії для фарбування стін гробниць і храмів використовували густі пігменти. Пігменти змішувалися з водою і клеєм, що надавало фарбам щільність і яскравість. У середні віки гуаш поширилася в Європі, де її використовували для виготовлення ілюстрацій і мініатюр до рукописів, що допомагало створювати яскраві і міцні фарби на пергаменті. Візантійські майстри часто комбінували гуаш із золотим і срібним напиленням для створення ікон і декоративних панно.

В епоху Відродження гуаш стала популярною в Північній Європі. Такі майстри, як Альбрехт Дюрер, використовували гуаш для детальних ескізів і етюдів, комбінуючи її з іншими матеріалами для досягнення багатства кольору і точності лінії. Це також був час, коли гуаш стала частиною навчальної програми в академіях мистецтв.

У XIX-XX століттях гуаш стала частиною авангардних рухів, хоча і широко застосовується в навчальних цілях шкільних програм.

Серед колористичних особливостей гуаші можна відмітити такі:

– Змішування і насиченість кольорів. На відміну від акварелі, гуаш має високу покриваючу здатність, що дозволяє створювати більш насичені і щільні кольори. Художники часто використовують його, щоб підкреслити контрасти або зробити композицію більш виразною. Одним з важливих аспектів роботи з гуашню є її освітлення після висихання: це вимагає ретельного планування і точності в підборі відтінків.

– Створення текстури та ефектів глибини. Завдяки своїй щільності, гуаш дозволяє створювати різноманітні фактури, що робить її ідеальною для детальної роботи. Наприклад, в техніці глазури (нанесення напівпрозорих шарів) гуаш використовується для створення глибини і обсягу, що особливо актуально в пейзажах і натюрмортах.

– Колірні рішення і баланс. Колористика в гуаші вимагає врахування балансу відтінків і їх гармонійного поєднання. Художники часто використовують колірні кола і такі теорії, як процесні, комплементарні та подібні схеми, для створення цікавих колірних комбінацій. У гуаші можна експериментувати з контрастами, щоб підкреслити деталі і створити акцентні зони.

– Психологія кольору. Психологія кольору є важливою частиною колористики і вивчає, як різні кольори впливають на емоційний стан і сприйняття глядача. Наприклад:

А) Теплі кольори (червоний, помаранчевий, жовтий) зазвичай асоціюються з енергією, активністю та радістю. У гуаші їх часто використовують для створення акцентів або виділення предметів на передньому плані.

Б) Холодні кольори (синій, зелений, фіолетовий) надають композиції спокій, глибину і умиротворення. Ці відтінки часто використовуються на задньому плані або для передачі стану природи, наприклад, води та неба.

В) Нейтральні кольори (сірий, чорний, білий) в гуаші можуть служити для створення тіні, об'єму і фону, а також пом'якшувати яскравість інших відтінків.

Психологічний ефект кольору активно використовується в гуаші, особливо в ілюстрації та декоративно-прикладному мистецтві, для посилення емоційного сприйняття та налаштування глядача на певне сприйняття твору.

Цікавим є використання гуаші в культурах різних країн.

Європейська традиція. В Європі гуаш широко використовувалася для створення ікон, портретів і мініатюр. Художники епохи Відродження і бароко використовували його для деталізованих портретів, натюрмортів, міських пейзажів. У 19 столітті гуаш стала популярною серед художників-імпресіоністів, таких як Едгар Дега, які поєднували її з пастеллю для створення м'яких, атмосферних робіт.

Японська техніка укійо-е. В Японії гуаш використовувалася для створення гравюр укійо-е, на яких зображувалися сцени повсякденного життя, природи, театру. Гуаш допомогла майстрам передати інтенсивні контрасти й яскраві відтінки, що надало композиції глибини і емоційності.

Не менш актуальними є сучасні тенденції використання гуаші.

У сучасному мистецтві гуаш займає важливе місце в ілюстрації та графічному дизайні. Художники використовують його для створення обкладинок книг, журналів, рекламних плакатів і плакатів. Гуаш дає можливість поєднувати насичені кольори і м'які текстури, що дозволяє створити неповторний візуальний стиль.

З появою цифрових технологій гуаш стала одним з популярних ефектів, які імітуються в графічних редакторах. Програми дозволяють відтворити характерні риси гуаші: її фактуру, колірні переходи і матовість, яка активно використовується для створення ілюстрацій і анімації.

Гуаш використовується і в стріт-арті. Художники використовують його для створення невеликих графіті, настінних панно, інсталяцій, комбінуючи його з іншими матеріалами для досягнення цікавих ефектів.

Слід відмітити, що в останні роки багато виробників прагнуть зробити

Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Молодь і технічний прогрес в АПВ». 2024
гуаш більш екологічною, використовуючи натуральні пігменти і біорозкладні компоненти. Це дозволяє художникам працювати з мінімальним впливом на навколишнє середовище.

Також, завдяки своїй доступності і простоті в роботі, гуаш широко використовується в арт-терапії. Його м'які та експресивні властивості допомагають людям передавати свої емоції та внутрішні переживання, що сприяє психологічному відновленню та самовираженню.

Висновок.

Отже, гуаш – це унікальна та багатогранна техніка, яка поєднує в собі колористику, історію та культурні особливості різних епох та народів. Від старовинних картин до сучасних цифрових ефектів, гуаш продовжує залишатися актуальним і затребуваним матеріалом, який надихає художників по всьому світу. Колористичні властивості гуаші, її фактура і психологічний вплив на глядача роблять її одним з найбільш виразних засобів в мистецтві. Досліджуючи його історію, технічні особливості та сучасні тенденції, ми можемо отримати більш глибоке розуміння того, як гуаш та колористика продовжують впливати на розвиток мистецтва та візуальної культури.

Список використаних джерел

1. Гуашь. Знайомство та практичні поради. URL: <https://worldkidsart.wordpress.com/2014/12/09/%D0%B3%D1%83%D0%B0%D1%88%D1%8C-%D0%B7%D0%BD%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BC%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE-%D1%82%D0%B0-%D0%BF-D1%80%D0%B0%D0%BA%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%BD%D1%96-%D0%BF%D0%BE%D1%80%D0%B0%D0%B4%D0%B8/>.
2. Гуаш. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%93%D1%83%D0%B0%D1%88>.
3. Живопис. Енциклопедична стаття. URL: <https://esu.com.ua/-article-19107>.

УДК 628.477:666.9

ЗАСТОСУВАННЯ ДРІБНОДИСПЕРСНИХ ВІДХОДІВ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ В ЯКОСТІ СИРОВИНИ ДЛЯ СУХИХ БУДІВЕЛЬНИХ СУМІШЕЙ

Шептун С.Ю. к.т.н., ст. викладач

Державний біотехнологічний університет

Досліджено вплив використання кам'яного шламу і шламу від мокрого газоочищення виробництва феросиліцію у складах сухих будівельних сумішей на фізичні властивості цементного каменю.

За офіційною статистикою на Житомирщині не менш як 1000 суб'єктів господарської діяльності ріжуть і полірують камінь. Цей процес супроводжується утворенням дрібнодисперсних відходів (своєрідної кам'яної тирси), які називають пульпою або шламом. На середньому за обсягами